

11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2018

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ΄ (Η΄ ΛΟΥΚΑ)

Μηνᾶ Μεγαλομάρτυρος (†304), Βίκτωρος (β΄ αἰ.) καὶ Βικεντίου
διακόνου (†304) Μαρτύρων, Θεοδώρου Ὁσίου τοῦ Στουδίτου
(†826).

ᾠχος βαρύς. Ἐωθινὸν β΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος ᾠΓα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ_Ω ευ λο

^μ γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ^Γ_Ω

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ_Ω ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

^Γ_Ω
ου ^Ω

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η νε

ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^Π_Ω των μυ ρο φο ρων τον

θη ρον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυττειν ε

πεταξας²² οτι ανεστης Χριστε ε ο Θεος παρε

χωντω κοσμωτο μεγαεελεεος²²

Δόξα. *Τῶν Μαρτύρων.*

Ἦχος Δι-θ

Οι μαρτυρες σε Κυριεντη αθλησει αυτων

εστε φανες εκομισαντο της αφθαρσιας^ε εκ

σε τς θεων^ε σχοντες γαρ την ισχυν σε τς τυ

ραν νες καθειλον^ε εθραυσαν και δαιμωνων τα α

νισχυρα θραση^ε αυτων ταις ικεσιαις Χρισε ο

Θεος^ε σωσοντας ψυχας ημων^ε

Και νυν. *Θεοτοκίον.*

Το απαινωνος αποκρυφον και Αγγελους αγνω

στον μυστηριον^ε δια σου Θεο το κε τοις επι

γης πεφανερωται^ε Θεος εν ασυγχυτω ενωσεισαρ

κου μενος^ε και Σταυρον εκουσιως υπερ ημων κα τα

δεξα μενος^ε διου αναστησας τον πρωτοπλαστον ε

σωσεν εκ θανατου τας ψυχας ημων^ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ρα̣ Γα ϕ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και σφρα
γισ εν τω λι ι θω ε πε κει το²² ως Βα σι λε α υ
πνουουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον²² και Αγ γε
λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον²² γυ ναι κες δε
ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμω το με γα ε ε λε ε ος²²

Δόξα

Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας τον
θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η φο ο ρω
ε γε ρ σει σου²² α να στη σας Χρι στε ε ο Θε ος ως
φι λαν θρω πος δο ο ξα α σοι²²

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω ς της η μων α να στα σε ως θη σαυ ρι σμα τους ε
πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε²² εκ λακ κου και
βυ θου πται σμα των α να γα γε⁹ συ γαρ τους υ πευ θυ νους τη

α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την σω τη ρι ι
αν η προ το κου παρ θε νος και εν τω κω Παρ θε νος και
με τα το ο κον Παρ θε ε νος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ε σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ τα
φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ ρων κε κλει σμε
ενων τοις μα θη ταις ε πε στη σης η πα αν των α να στα σις
πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η μιν
το με γα σου ε ε λε ε ος

Δόξα

Ε πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα δα
κρυ ων μυ ρα φε ρου σαι και στρα τι ω των φυ λα σσον
των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς ε αυ
τας τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον
στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τη σας τον θα να τον
παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε ε νε

λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν θρω ω πων
 22 εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της του κο ο σμου μο
 νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ θε ε νος 22 α ει ευ
 λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη προ σβευ ε Χρι στω
 τω Θε ω 22 ει ρη νην δω ρη σα σθαι πα α ση τη οι κου
 με ε νη 22

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε 22 δι δα ξο ο ο
 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ 9
Τ ων α γγε λων ο δη η η μος 22 κα τε πλα γη ο
 ρω ω ν σε 22 ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε ε ε ε ντα 9
 τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ 22 την ι σχυν κα θε λο ο
 ον τα 22 και συν ε ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει
 ρα ντα 6 9 και εξ α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω
 σαν τα 9

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε 22 δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι²² ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α τε⁹ ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις⁹ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδρα μον²²

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι⁹ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε²²

θρη νσ ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε⁹ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θ⁸ 8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σ⁹ Σω ω ω ω

τερ⁹ ε νη χ⁸ν το αγ γε ε ε λ⁸ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε ν⁸ ²² τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ν τα

λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τ⁸ μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν⁸ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ⁸ τ⁸ Υι

ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος⁹ Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε⁹

Kαι νυ υ υν και α ει και εις τ⁸ς αι ω ω ω

ω να ας τωωναι ω ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο την τε κσ ς ς σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ι ας^{v 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

^{u q} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες^{v 22} ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε^{u q} ο εκ σσ σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος^{u q}

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α^{v 22} Α λλη λσ

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος^{u q}

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α^{v 22} Α λλη λσ

ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος^{u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος βαρύς.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οί Αναβαθμοί.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

Την αιχμαλωσίαν Σιών ἐκ πλάνης ἐπίστρεψας
καὶ μετὰ σωτηρῶν ἐξαιρέων δούλοπαθεῖται
ας

Εν τῷ νότῳ οσπείρων θλίψεις νηστείας με-
ταδάκρυτων οὐτος χάρας δρεψεται δραγματα
εἰ ζωοτρόφιας

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων ἀμήν

Αγίῳ Πνεύματι πηγῶν θειῶν θεσάυρι-
σματῶν ἐξουσοφία σὺνεσις φόβος αὐτῶν
νεσις δοξασιμὴ καὶ κράτος

Ἀντίφωνον Β΄

Εάνμη Κυρίως οἰκοδομησῆ οἰκοντοῦτης
ψυχῆς ματηνκοπιώω μεν πλην γὰρ αὐτοῦ οὐ πρᾶξις οὐ

λο ο γος τε λει ει ται 22

Tου καρπου ου της γαστρος οι Α γι οι πνευ μα το
κι νη η τως α να βλα στουσι πα τρω α δογμα τα υι
ο θε σι ι ας 22

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι 22 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην 22

A γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι ε ε
χει 22 προ παν των γαρ Θε ος των ο λων κυ ρι ο
ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των 22

Ἀντίφωνον Γ'

Oι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον 22 ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ονται δο ξη α κη ρα α
τω 22

Kυ κλω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων τα
εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων τα αυ τα τω
Χρι στω ω ποι με να αρ χα 22

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι **χ** Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην **χ**

Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα των πλου τος
δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα **χ** ο μο δο ξον Πα
τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ **χ**

Προκείμενον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος **χ**

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου,
διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος **χ**

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ
ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι

χ ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾱσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωτὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον

στολήν λευκήν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

χ̄ Δ

Ελε η̄ μου ελε η̄σον με ο Θεος κατα
 το μεγα ελεος σου και κατα το πληθος των οικτι
 ρων σου εξαλειψοντο ανομιμα μου

Επιπλεον πλυνον με απο της ανομιιας
 μου και απο της αμαρτιας μου καθαρison με

Οτι την ανομιαν μου εγω γνωσκω και η
 αμαρτια μου ενωπιον μου εστι δια παντος

Σ οι μονω η ημαρτον και το πο νη ρον ε νω

πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν

τοις λογοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μητηρ μ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη

λα και τα κρυ φι α της σοφι ι ας σ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

Ι δε γ γ γ γ γ γ γ γ α α ρ α λη η η η θει

αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και αι

τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας

σ γ γ ε δη λω ω ω σα α α α α ας μοι οι οι

οι οι

Ὁ α' χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι

Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφροσυ
νηνα γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

Α πο ζρεψον το προσωπον σα πο των α μαρ
τι ων μη και πασαστασα νο μι ασ μη εξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος
και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις μη

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα και το
Πνευμα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη

Α ποδος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου
σα και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δς σα και α σε βεις
ε πι σε ε πιστρε ψσσι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σωτη ρι ι ασ μη α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μη την δι
και ο συνην σα

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το στο

μαμα να γ γε λει την αι νεσιν ο ^θ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν ^Δ ο

λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις ^θ

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον ^Δ

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ^Δ ουκ εξουδενωσει ^θ

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια στην

σιων ^Δ και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιερουσα

λημ ^Δ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυνησα

να φοραν και ο λοκαυτωματα ^θ

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον οσ

μοσ χος ^Δ και ελεησον με ο θεος ^Δ λ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι ^Δ

Ταιστων Αποστολων πρεσβειαις ελεημον ^Δ εξαλει

ψον τα πληθωντων εμων εγ κληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

Α μην Ταις της Θεοτοκοκσπρεσβειαις ελεημον

εξαλειψον τα πληθωντων εμων εγ κληματων

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

εξαλειψον το ανομημα μσ

Αναστας ο Ιησους απο του ταφκαθως προ

ειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον ζωην και

μεγα ελεος οσ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πααατρι και Υιυιω και Αγιω

Πνεευματι ιιταις των Αποστολων πρεε

σβειειαις εεεελεεηηημον εξα

ααλειψοοντα πληηηθητων εεμωω

ων ε ε γ κ λ η μ α α α τ ω ν

Κ αι ν υ ν κ αι α α ει και εις τ ης αι ω ν α σ τ ω ν αι ω

ν ω ν α α μ η η η ν τ αι σ τ ης Θε ο το κ ε π ρ ε ε σ β ει ει ει

αις ε ε ε ε λ ε ε η η η μ ο ν ε ξ α α α λ ει

ψ ο ο ν τ α π λ η η η θ η τ ω ν ε ε μ ω ω ω ν ε ε γ κ λ η

μ α α α τ ω ν

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξ α λ ει ψ ο ν τ ο α ν ο ο ο μ η

μ α α μ ο

Α να σ τ ας ο Ι η σ υς α π ο τ ε τ α α

α α α φ θ κ α α θ ω ω ω σ π ρ ο ο ει ει ει π εν

ε ε δ ω κ εν η η μ ι ν τ η ν αι ω ν ι ι ο ν ζ ω ω η ν

και με ε γ α ε ε λ ε ε ε ο ο ο ο σ

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Μαρτύρων.

Ὡδιὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄιδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνη, αἱ τῆς προμήτορος Εὔας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Τιμῶ σε, Μάρτυς Μηνᾶ, πίστεως λόγους.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου, Μηνᾶ παναοίδιμε, αἶγλην ἐξ ὕψους μοι, φωτοδότιδα, πεμφθῆναι ἐκδυσώπει, τὸ νέφος διώκουσαν τῆς ἀγνωσίας μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν, θανεῖν τιμωρούμενος, Μάρτυς ἠγάπησας, τοῦ τὸν θάνατον, θανάτῳ καθελόντος, τὸ πάθος μιμούμενος, Μηνᾶ μακάριε.

Δόξα.

Μὴ φέρων αοίδιμε, Θεὸν ὄραν ὑβριζόμενον, ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος, καὶ πρὸς ἄθλησιν, σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας, γυμνάζων οὐς ἤνυσας, γνώμης στερόρῳτητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος τράπεζα, ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὡς βάτος βαστάσασα οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ· καὶ ὡς ἄμπελος, ἀπότιστος βλαστάνεις, τὸν βότρυν Πανάμωμε, τὸν ἀγεώρητον.

Ὡιδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατακισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξιώσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ἦχος δ΄. Οὐκ ἐν σοφία.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεσοβημένος, τοῖς πανσόφοις σου λόγοις ὁ τύραννος, σὲ μαστίζει ἀφειδῶς, ὡμοῖς βουνεύροις οἰόμενος, τούτοις κατακάμπτειν σε, Μηνᾶ μακάριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνατενίζων, νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον, τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ, βασάνων βάρη ὑπέφερες, γνώμης γενναιότητι, Μηνᾶ θαυμάσιε.

Δόξα.

Μὴ δειλιάσας, τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον, πνέων ζήλου θεϊκοῦ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, κράζων· Μὴ ζητούμενος, ἦλθον αὐτόκλητος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄιδου πυλῶν με, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο, ξύλου βρώσει πονηρᾷ, θανατωθέντα Πανάμωμε, θάνατον ἐκούσιον, καταδεξάμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναιίου. Κάθισμα. Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἡ τὸ πρὶν ἀγνωσίας σκότει δεινῶ, κρατουμένη θεόφρον, Μάρτυς Μηνᾶ, Αἴγυπτος ἀνέτειλε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον, ἀθεΐας νύκτα, συντόνωσ ἐλαύνοντα, ταῖς βολίσι μάκαρ, τῶν θείων ἀγώνων σου· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν σου ἡμέραν, φαιδρῶς ἐορτάζοντες, ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν· Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε Χριστῶ τῶ Θεῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἀεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοί· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῶ σῶ Υἱῶ καὶ Θεῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθήναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Συναπτὴ μικρὰ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρῦς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· *ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῶ λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῶ, τῶ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάζωμεν καὶ βοήσωμεν τῶ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῶ Κοτυαεῖῳ.

Στίχ. Αἴγυπτος ὄντως, εἰ τέκοι, τίκει μέγα,
Τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.
Μηνᾶς ἐνδεκάτη ἔτλη ξίφος γηθόσυνος κῆρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος,
Πᾶσαν μακρὰν που καρδίας θεὶς δειλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει
Λυθεὶς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς, ἄνω τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχ. Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων,
Τῶν Μαρτύρων ἠνθησεν ὡς φοῖνιξ μέσον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου,
Ἡγουμένου τῶν Στουδίου.**

Στίχ. Πολλὰς ἀμοιβὰς, Θεόδωρε τρισμάκαρ,
Βίου μεταστάς, ὡς βιὸς εὖ, προσδόκα.

*

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ μακαρίου Μαξίμου τοῦ ἐν
Μόσχᾳ, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ καὶ θαυματουργοῦ.**

Στίχ. Μάξιμος σαλὸν ὑποκριθεὶς ἐν βίῳ,
Πάγας πονηροῦ συνέτριψεν ἐμφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Δρακωνᾶ.

Στίχ. Τοῦ βυθίου δράκοντος πλάνην πατήσας,
Δρακωνᾶς συνάριθμος Μαρτύρων ᾤφθη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Στεφάνου Οὔρεση, ἡγεμόνος
τῆς Σερβίας.**

Στίχ. Βασιλεὺς πιστὸς καὶ μοναστῆς θεόφρων,
Στέφανος ἐγένετο ὁ τῆς Σερβίας.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Οὔρεση Γ', βασιλέως
τῆς Σερβίας καὶ Κτίτορος τῆς Μονῆς Ντέτσани.**

Στίχ. Τυφλωθεὶς ὁ Στέφανος καὶ πάλιν βλέψας,
Μονὴν Ντέτσани ἀνέθετο Κυρίῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Ἐφραίμ, Εὐθυμίου καὶ
Νέστορος, τῶν ἐν Ντέτσани.**

Στίχ. Οἱ τρεῖς ἀσκηταὶ ἐν Ντέτσани Τριάδος,
Ἦσκησαν ὡς ἄριστα ἀρετὴν πᾶσαν.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται
αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

ὠδὴ α'

Α νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε ται
 Πνευ ματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι μη
 τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και
 α σω γη θεο μενος ταυ της την ει σοδον

ὠδὴ γ'

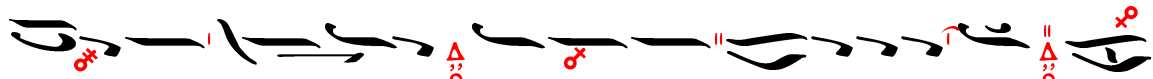

Τ ους σου ους υ μνο λο γος θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι ασον συ γκρο τη σαν
 τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε πτη ει
 σο δωσ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

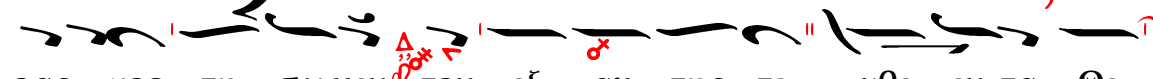

Τ ην α νε ξι χνι ασον θει αν βλ ην της εκ
 της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως στ τσ υ ψι στσ
 ο ο προ φη της Αβ βα κμ κα τα νο ων ε κραυ γα α
 ζε δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

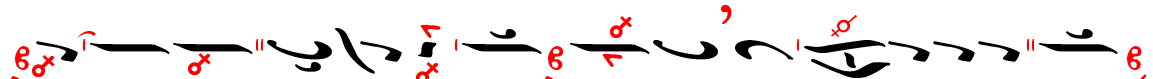

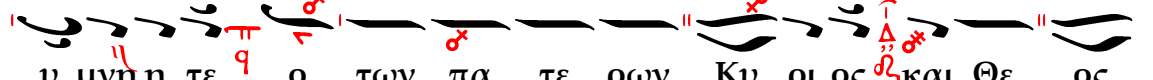

Ε ξε στη τα συμ πα ντα εν τη σε πτη ει σο

 δω σθ σου γααρ α πει ρο γαμε Παρ θε ε νε ε

 εν δον ει ση ηλθες εν τω να ω ω τθ Θε υ ως

 περκα θα ρω τατος να ος πα σι τοι οις υ μνη σι σε

 σω τη ρι ι αν βρα βεν υ σα

ὠδὴ δ'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ την

 οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει

 ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε

 ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ε λα α τρεευσαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες

 πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος απει λην

 αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον Υ περ

 υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος

 ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω

ο το οκος της Θε ο το κδ δι ε σω σα το το τε
 με εν τυ πδ με νος νυν δε ε νερ γδ με ε νος την οι
 κδ με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λδ ς σαν
 τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
 ψου ου τε εις παντας τδσαι ω ω να α α ας

Η ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μδ τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα ε πι τω Θε ω
 ω τω ω σω τη ρι μδ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
 ορωσ Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τωσ Θε ο το κον
 σε ε μεγα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
 της δδ λησ αυ τδ ι δδ γαρ α πο τδ νυν μα κα ρι
 ς σι με πασαι αι γε νε αι

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι α φθο⁷
ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον¹
σε ε μεγα λυ νο μεν⁶

³ **Χ** **Ο**^{B8} τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος⁶ και α γι ον το ο νο μα αυ τ⁶ και το ε⁶
λε ος αυ τ⁶ εις γε νε αν και γε νε αν¹ τοις φο¹
β⁶ με νοις αυ τον⁷

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι α φθο⁷
ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον¹
σε ε μεγα λυ νο μεν⁶

⁴ **Χ** **Ε**^{B8} ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ⁶ δι⁶
ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν¹ς δι α νοι α καρ⁶
δι ας αυ των⁷

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν

5 ^{B8}
^χ Κα θει λε δυ να στα σα πο θρο νων και υ υ ψω σε
^Δ τα πει ν8 ςς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω ων και
πλ8 τ8 ςν τας ε ξα πε στει λε κε ν8 ςς

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
^χ ^χ ^M ^{B8}
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

6 ^{B8}
^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8 μνη
σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς τ8ς πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τ8
ε ως αι ω νος

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
^χ ^χ ^M ^{B8}
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

ᾠδή θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α
δσ χσ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων
νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα ει σο
δι α της Θε ο μη η το ο ρος και βο α α α
α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε Θε ο το κε α
γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων
ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει
τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ν αυ τσ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β΄.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι, ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Καὶ τοῦ Μηναίου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν Οἰκτίρμον, τὴν ἐκκλησίαν Μηνᾶς δέ, Βίκτωρ, Βικέντιος κοσμεῖ, καὶ Στεφανίς, δι' ὧν σῶσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι, καὶ τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖται Ἀγγέλων, καὶ πάντων ἁγίων δῆμοι.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Π α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυρι
ο ον ρϛ αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων ου ρα
α νω ω ων ρϛ αι νει ει τε α αυ τον εν τοι οις υ ψι
ι ι στοις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω ρϛ
Α ι νει τε αυ τον πα αν τες οι α αγ γε ε ε
λοι οι α α αυ του ρϛ αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι
αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι πρε πει υ μνο ος
τω ω Θε ε ω ρϛ

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμηθ')

Ἦχος Γα ϝ

A ι νει τε αυ το ον η λι ος και σε λη νη αι νει τε
αυ τον παν τα τα ας ρα και το φως

A ι νει τε αυ τον οι ς ρα νοι των ς ρα νων και
το υ δω ρ το υ πε ρα νω των ς ρα νων αι νε σα τω
σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ς

O τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ
τος ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

E στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να τς αι ω νο ος προ στα γ μα ε θε το και ς ς
πα ρε λευ σε ται

A ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γη ης δρα κοντες και
πα σαι α βυ σσοι

Π υ ρ χα λα ζα χι ων κρυσ αλ λος πνευ μα κα ται
γι ι δος τα ποι ον τα τον λο ο γον αυ τς

T α ο ρη και παν τες οι βς νοι ξυ λα καρ πο φο

ο ρα και πασαι κε εδροι

Ταθηρια και παντα τα κτηνη νερα πετα και πε

τει να απτωτα

Βασιλεις της γης και παντες λαοι αρχοντες και

παντες κριται γης

Νεανισκοι και παρθενοι προσβυτεροι μετα νε

ωτε ερων αι νεσατωσαν το ονομα Κυ

ρι ι ο τι υψωθη το ονομα αυτου μενε

Ηεξομολογησις αυτου επι γης και

ουρα νε και υψωσει κεερας λαου αυτου

Υμνος πασι τοις οσι τοις αυτου τοις υιοις Ισ

ραηλ λαω εγγιζοντι αυτω

Ασατετω Κυριω ασμα και νονη αι νε

σις αυτου εν Εκκλησια οσι των

Ευφρανθητω Ισραηλ επι τω ποιησαντι αυτον

και οι υιοι Σιων αγαλλι ασθωσαν επι τω βα

σι λει αυτων 22

A^{Nη} ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ τς εν χο

ρω 22 εν τυμ πα νω και ψα λτη ρι ω ψα λ τα τω σαν αυ τω 22

O^{Nη} τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ τς 22

και υ ψω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α 22

K^{Nη} αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γα λ λι

α σον ται ε πι των κοι των αυ των 22

A^{Nη} ι υ ψω σεις τς Θε ος εν τω λα ρυ γι αυ

των 22 και ρο μ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των 22

T^{Nη} ου ποι η σαι εκ δι ι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε

λεγ μς εν τοις λα οις 22

T^{Nη} ου δη σαι τς βα σι λεις αυ των εν πε ε δαις και

τς εν δο ξς αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις 22

Στιχηρά Ἀναστάσιμα.

Χ Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πον 22 δο ξα

αυ τη ε σται 22 πα σι τοις ο σι ι οις αυ τς 22

A νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε

σμα²² ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην

αι νει ει τε ουρα νοι Θεου την δο ο ξαν²²

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ τ²² αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεωσαυ τ²²

Ανα στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ νη

σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον μονο α

να μα αρ τη τον²²

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ τ²²

αι νει τε αυ τον κα τα το πληθος της με γα λω συ υ νης

αυ τ²²

Χρι στου την α να στα σιν προ σκυ νουντες ου παν ο με θα

Πα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η μων⁹

Νη Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξας την α να

στα σιν²²

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γος²² αι νει τε αυ

τον²² εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα²²

Tι αν τα πο δω ω σω μεντω Κυ ρι ι ω πε ρι παν
των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε ος εν
αν θρω ω ποις ²² δι α την κα τα φθα ρει σαν φυ υ σιν
ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω σεν εν η μιν
προ σ τους α χα ρι ισ τας ο ευ ερ γε ε της ²² προ σ τας αι χ
μα λω τας ο ε λευ θε ρω της προ σ τους εν σκο τει κα θη
με ε νος ο η λι ος της δι και ο συ υ νης ²²
ε πι τον σταυ ρον ο α πα θης ε πι τον Α δην το φως
ε πι τον θα να τον η ζω η η α να στα σις δι α
τους πε σο ον τας ²² προ σ ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος
η μων δο ο ξα α σοι ²²

Εἶτα τὰ ἐξῆς τῶν Ἁγίων Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σωτήριον, οὐχ ἠττήθης λογισμῶ οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλὰ γέγονας, ἐθελόθυτον θῦμα καὶ θυσία, καθαρὰ τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηναῖ τῷ Δεσπότη σου.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος,

Στίχ. ζ'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ξύλῳ κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, καὶ ἀπηνεΐα δικάζοντος, τὰ νεῦρα τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμενος ἔχαιρες, Βίκτωρ ἔνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος.

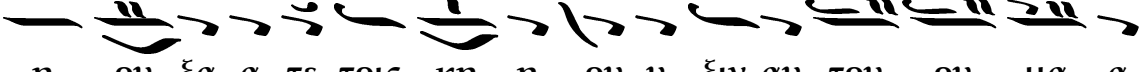

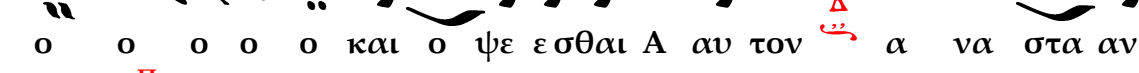
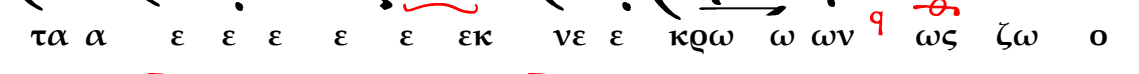

Στίχ. η΄. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἐστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνῳ σε, Στεφανὶς πολυάθλε, ἐκουσίως γάρ, σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναιότητι, προσδεθεῖσα δὲ δυσὶν, ἐμερίσθης τοῖς φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρουθίον τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιπούσα, τῶν θηρατῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα. Ἑωθινὸν Β΄.

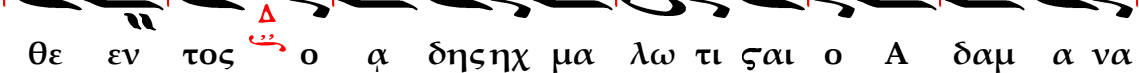
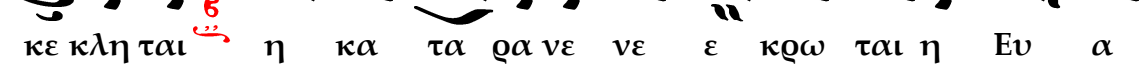
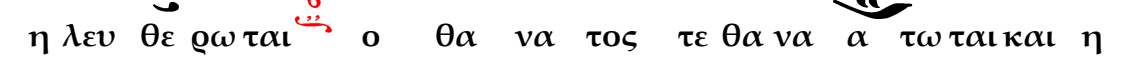
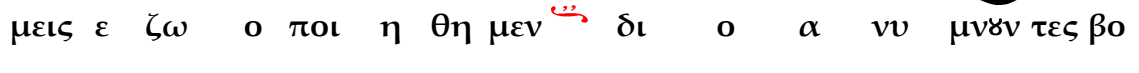
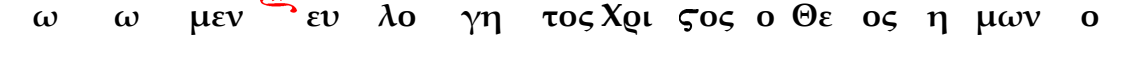
Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Μ ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις πε
ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι και δι α πο ο
ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε ε ε ε ε
σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου ε ε φε ε του ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ω ρα α α θη ο ο λι θος
με ε ε τηρ με ε νος και θει ος νε α α νι ι ι ι ας κα
τα στε ε ε ε λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω

 ω ων τη ης ψυ υ υ χης η γερ θη γαρ φη η σιν

 Ι η σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η

 η ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α

 θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α μει ει

 ει ει ει ν και αι αι αι αι αι ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο και ο ψε ε σθαι Α αυ τον α να στα αν

 τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε κρω ω ων ως ζω ο

 δο τη ην και αι Κυ υ υ ρι ι ι ον

Και νυν...

Ἦχος Δι-Θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο το

 κε Παρ θε ε νε δια γαρ τσ εκ σσ σαρκω

 θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να

 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α

 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η

 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο

 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο

ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δειξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ιστοις

Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο

κι ι α

μνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν

Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με

γα αλην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η

σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι ο ος

του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο

σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του

κο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σονη μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυτη α
να μαρ τη τς φυλα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το
ο νο μα α σου εις τους αι ω ω να σα μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα
πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ν με τα δικαι
ω μα τα α σου (τρίς)

Κυριεκαταφυγηεγενηθηςημινεν
γενεακαιγενεα^ΔεγωειπαΚυριεελε
ησονμειασαιτηνψυχηνηνμουουοτιημαρ
τοονσοι^Γ

Κυριεπροςσεκατεεφυγονδιδαξοονμε^Π
τουποιειντοθελημαασου^Δοτισυειοθε
οςμου^Γ

Οτιπαρασοιπηγηζωης^Δεντωφωτισουο
ψοομεθαφως^Γ

Παρατεινοντοελεοςσουουτοιςγινωσκου
σιισε^Γ

ΑγιοςοθεοςΑαγιοςΙσχυροςΑ
γιοςαθανατοςελεησονημας^Γ

ΔοξαΠατριικαιΥιω^ΔκαιαγιωΠνευμα
τι^Γ

Καινυκαιαεικαιειςτουςαιωναςτωναιωνωνα

μην

A γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας

Ἄισματικόν.

A γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α γι ι
ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η η
σο ο ο ο ν η η η μα α α ας

Ἦχος Γα φ

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα δι
αρ ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σασ το κα τα α κρι μα τῶ
θα να τῶ Κυ ρι ε παν τας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
θῶ ρ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο
στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το κη ρυ γ μα
και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ χες τη οι κῶ με ε νη
μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω
σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω
σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω
σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω
σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α θα
να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νς Μα
ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος Γα ϝ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η νε
ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο ρων τον
θρη νον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ τειν ε
πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε

χωντω κοσμωτο με γα ε ε λε ε ος ^Γ₂₂

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η νε

ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^Π₉ των μυ ρο φο ρων τον

θρη νον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ τειν ε

πε τα ξας ^Γ₂₂ ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε

χωντω κοσμωτο με γα ε ε λε ε ος ^Γ₂₂

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η νε

ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^Π₉ των μυ ρο φο ρων τον

θρη νον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ τειν ε

πε τα ξας ^Γ₂₂ ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε

χωντω κοσμωτο με γα ε λε ο ο ο ος ^Γ₂₂

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω μεν

Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε Θε ου

ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Γα ϝ

Κα τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η νε

ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον των μυ ρο φο ρων τον

θρη νον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ τειν ε

πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε

χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος Δι Ϟ

Οι μαρ τυ ρες ος Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ των

στε φα νης ε κο μι σαν το της αφ θα ρ σι ας εκ

ος τς Θε ο η μων σχον τες γαρ την ι σχυν ος τς τυ

ραν νης κα θει λον εθ ραν σαν και δαι μο νων τα α

νι σχυ ρα θρα ση αυ των ταις ι κε σι αις Χρι σε ο

Θε ος σωσοντας ψυχας ημων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Α γι οι Α ναργυ ροι και αιθαυ μα τουρ γοι

ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας ημων δω ρε

αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, κοντάκιον, ἦχος Δι-θ

(ἀπὸ ἧ' ἕως κ' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τσ Σω τη ρος η πο

λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε ρον

θη σαν ρι σματης δο ξης τσ Θε ου ση με ρον ει σα

γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν συν ει σα

γσ ς σα την εν πνευ μα τι θει ω ην α νυ μνσ σιν

Α γγε λοι Θε ς αυ τη υ παρ χει σκηνη ε πσ ρα νι

ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ δυ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η ησονη η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

ος Α α α α θα α α α α α α α α α

α α λα α α λια α θα α να το ο ο ο ο ο

ο ος

E ε ε ε λε ε εη σο ο ο ο ο ο ονη η

μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ υ

ω υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι ο ος ο

ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A

 α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι ος ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A

 α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

M

 χι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α γι ι ι

B8

 ο ο ος Α θα α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α να α α α α α α

α α ιε α θα νααα το ο ο ος

Ε ε ε λε ε ε ε η η η η η η η
 η η η η ε λε η η σο ο ο ο ον η η η
 μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῶν Ἁγίων

Κυριακῆς ΙΕ΄ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον τῶν Ἁγίων καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς ξζ΄).

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

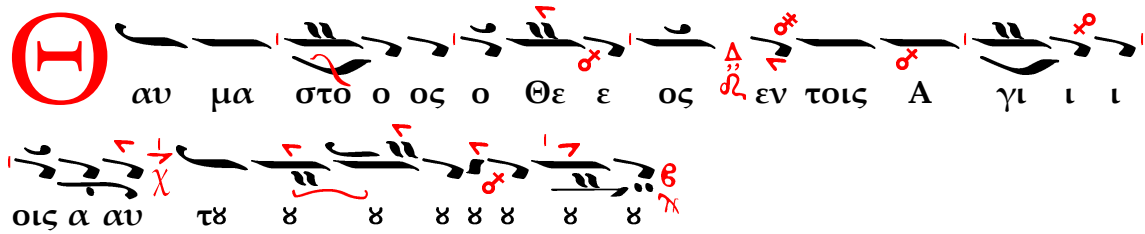
Ἦχος Βου ς

Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι ι ι
 οις α αυ τσ ς

Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ
 ρι ον εκ πη γω ωων Ισ ρα α ηλ

Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι ι ι
 οις α αυ τσ ς

Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α Αυ
 τσ και η δυ να μις αυ τσ εν ταις νε φε ελαις

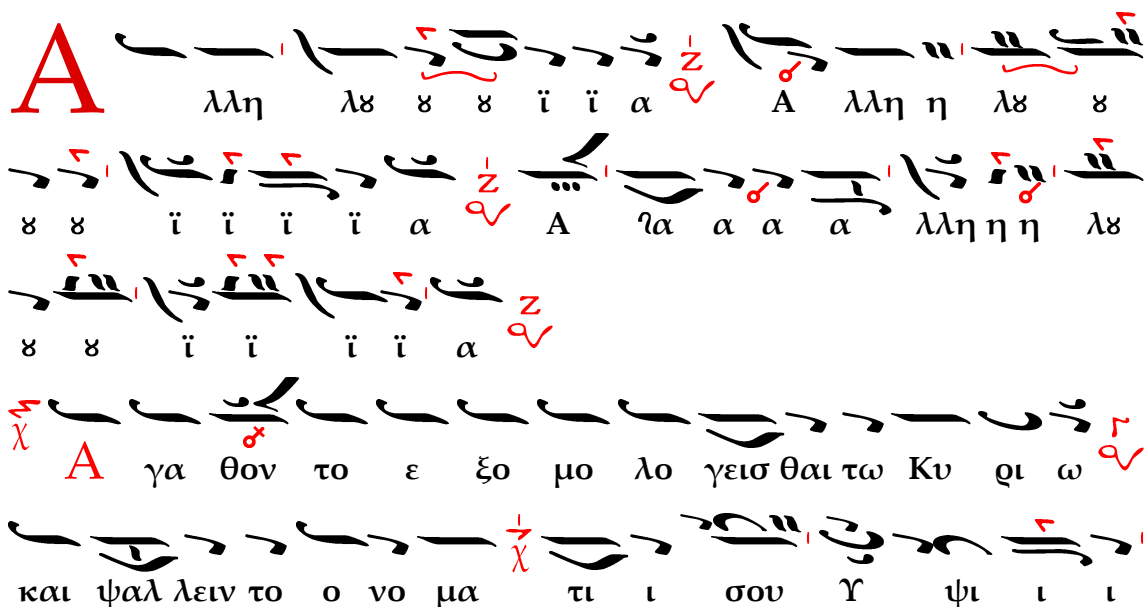
Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Β΄ Κορ. δ΄ 6-15)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος βαρῦς. (Ψαλμὸς Cα').

Ἦχος ἄνω Ζω ξ

στε ^z

A λλη λϑ ϑ ϑ ï ï α ^z A λλη η λϑ ϑ
ϑ ϑ ï ï ï ï α ^z A ρα α α α λλη η η λϑ
ϑ ϑ ï ï ï ï α ^z

^χ Του α να γγε λειν το πρω ï το ε λε ος οϑ ^z και την
α λη θει αν οϑ ^χ κα τα νυ υ υ κτα ^z

A λλη λϑ ϑ ϑ ï ï α ^z A λλη η λϑ ϑ
ϑ ϑ ï ï ï ï α ^z A ρα α α α λλη η η λϑ
ϑ ϑ ï ï ï ï α ^χ α α α α α ^z

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Η' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 25-37).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήση. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευῖτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεΐτης δὲ τις

ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὐριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποιεὶ ὁμοίως.

Ἦχος ἰζ' Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

 ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι

 οι

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ζ' Ζω

Ζω
 ι τα α α α α α α α α α α

 α Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου ου ου βι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι μ στι ι

 κω ω ω ω ω ω ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει κο

νι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

τη η ζω ω ω ο ο ο ο χο ο ο ποι ο

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω

ω τρι ι α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι

σα α α α α α α α α α α α α γι ο ον υ υ

υ υ μον προ σα α α α α δο ο ον τε ες πα α α α

σα αν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ο τι κη η η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με ε

ε με ε ρι ι ι μνα αν

Ως τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α

α α α α α των ο ολων υ πο δε ξο ο με ε ε

νοι οι

Τ^{Πα} α ι ς α γ γ ε ε λ ι ι ι α γ γ ε λ ι κ α ι α ι α ι α ι α ι
^{Δι} α ι ς α ο ρ α α α α α τ ω ω ω ς δ ο ρ υ φ ο
^{Πα} ρ ο υ ο υ μ ε ε ε ε ν ο ο ο ο ν τ α α α ξ ε ε ε
^Μ σ ι ι ν Α λ λ η λ ο υ ο ι α α α α α α α α

Λειτουργικά , Ιωάννου 'Αρβανίτη , Ήχος $\overline{\alpha\upsilon\tau\eta}$ Ζω

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε ε λε η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε ε λε η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λε η σ ο ν

Π α ρ α σ χ ε Κ υ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α α α σ χ ε Κ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ ε Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σ χ ε Κ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α α σ χ ε Κ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σ χ ε Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σθ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι ι

σχυ υ υ υς μθ Κυ ρι ος σε ε ρε ω ω μα

α α α μθ θ θ θ θ και κα τα φυ υ γη η

μθ θ θ θ και αι ρυ υ υ υ υ υ ση ης μθ θ

θ θ θ *Ἔτερον σύντομον,*

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς μθ

Κυ ρι ος σε ρε ω μα α α μθ και κα τα φυ υ γη

η μθ θ και αι ρυ υ ση ης μθ θ θ θ θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ο θ σι ο ον και α α χω

ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός,

Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελεονειρηνηνηθησισιαναι
νεεσεεως
Καιμετατῷ Πνευματοοσῶ
Εχομενπρος τον Κυριον
Αξιον καιαιδι καιαιοο
οοον
Αγιος Αγιος Αγιος Κυυριος Σαβα
ωθ πληηρης ο ορα νοος και η γη τηης δο
ξης οωσαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ι ς ω σαν να α α α α α εν τοις
 υ ψι ι ι ι ς οι οι οι οις
A α α α α α μη η η η ην
A μη η η η η η η η η ην
Σ ε υ υ μ ν ς ς ς μ εν σε ε Ευ λο γ ς ς μ εν
 σοι ευ χα ρι ς μ εν Κυ ρι ε και δε ο με θα
 α σ ς ο Θε ε ο ος η η μ ω ω ω
 ων (κθ' Νοεμ. , α 170 ζ' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη,

ᾠχος ᾠδῆς Ζω

A ξι ον ε ςι ιν ω ως α α α λη η θω ω
 ω ω ως μα κα ρι ζει εν σε ε τη ην Θε ε ο ο
 το ο ο κο ο ο ο ον την α ει μα κα ρι ι
 ςο ο ον και Πα να α μω ω ω μη η το ο ον
 και Μη τε ε ρα α τ ς ς Θε ε ς ς ς η η
 η η η μω ω ω ω ων την τι μι ω ω

τε ε ραν τω ων Χε ρ θ βι ι ι ι μι και αι
 εν δο ξο ο τε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ρα α α α φι ι
 ι ι μι την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω
 ω ω ως Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε
 ε κ θ θ σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ υ
 νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

(γ' Νοεμ. , α' 10^ο 5' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἔστιν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ζω

Α ξι ον ε σιν ως α α λη η η θω ω
 ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α α ρι στο ο
 ον και Πα να μω ω μη η η το ο ον και
 αι αι μη τε ε ε ρα τθ Θε θ θ η η η
 μω ω ων τη η ην τι μι ι ω τε ε ε ραντων

 Χε ε ρα υ υ βι ι ι μ και αι αι εν δο ο

 ξο τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τως των Σε

 ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι α φθο

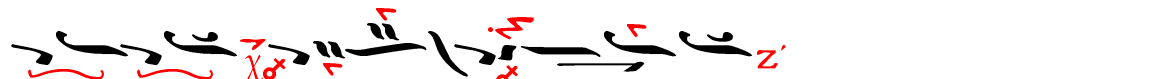
 ο ο ρω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κϑ

 υ υ υ σαν την ο ον τως Θε ε ε ο το ο ο

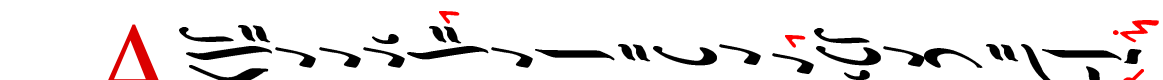
 κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(η' Νοεμ. ,βα' - ιγ' Ιαν. ,ββ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Ζω

A ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω

 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει

 ειν σε ε ε ε τη η ην Θε ο ο το ο ο κο ον

 τη ην α α ει μα α κα α α ρι ι ι στο ο

 ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η η το ο

 ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα α α

 α τϑ υ υ υ Θε ε ε υ υ υ υ υ η μω ων

 τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε ρα α αν τω ω

ων Χε ρθ ϑ βι ι ι ι ι μι και εν δο ξο ο
 τε ε ε ε ρα α αν α συ υ γκρι ι ι ι τω
 ω ω ως τω ω ω ων Σε ρα φι μι την α α
 δι α α φθο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο ο ο γο
 ο ο ον τε ε ε ε κϑ ϑ ϑ σαν την ο ο
 ο ον τω ω ω ως Θε ο ο το ο ο ο ο ο
 ο κο ον σε ε ε ε ε ε ε με ε ε
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Δεκ. , βγ' . ΙΑ.

Αγάθωνος μοναχοῦ τοῦ Κορώνη (ιδ' αἰών).

Ἦχος Ζω

A ^M ι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε ε
^{Πα} ε το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρο χο
 ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ ρι τον κυ υ ρι ο ον ε ε ε
 ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ων ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

8 8 8 8 M ρα α α α νω ω ω ω ω χω ω ω

ω ω ρω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω υ χω ω ω ω ρω ω ω ων 8 8 8 8

8 8 8 8 χ8 8 8 8 ρα α εκτων 8 8 ρα α νω

ω ω ω ρα α α α α α α α α α α α α α α

α α

ε β8 8 8 8 ε ε ρα α α α α α α α α α α

α α

α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α α

α α

ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

8 8 ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α α α α α α

ρα α

ε ε ε ρα α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α ια α α

α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ριν α λη θη

α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς ς ς εν τες αυ

τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως

σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν

σς ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σς με

τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω

σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε

των τας την δι και ο συ υ νην σς Α λλη λη ι α

Α λλη λη ι α Α λλη λη ι α α α α

Ἦχος Δι-Θ

ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με νον

α πο τδ νυν και ε ως τδ αι ω ω νος ^{ε (δὶς)}

T ο ο νο μα Κυ ρι σ ει η ευ λο γη με ε

ε ε ε νο ο ο ον ^ζ α πο τδ νυν και ε ως τδ αι

ω ω νο ο ος ^χ ^Δ